

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ב

The Four Kingdoms

By Nachliel Selavan "The Museum Guy" www.museumtours.co.il

Nebuchadnezzar king of Babylon had a dream - a vision of the kingdoms that will succeed and surpass Babylon in world domination. Babylon was conquered by the Persians, the Persians by the Greeks, and the Greeks by the Romans. These Four Kingdoms shaped the world as we know it.

Enter the vision of Nebuchadnezzar's "Four Kingdoms" from a unique perspective, through the lens of archaeology and Jewish History and sites around the world.

Kapitel 2, Vers 31: Nebukadnezars Traum vom viergeteilten Standbild mit tönernen Füßen, 1623

By Wolfgang Kilian - Galerie Bassenge, Berlin, 29 November 2012, lot 5109 via ARCADIA auction results, Public Domain, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=29081963

Daniel 2:29-45

(29) O king, the thoughts that came to your mind in your bed are about future events; He who reveals mysteries has let you know what is to happen. (30) Not because my wisdom is greater than that of other creatures has this mystery been revealed to me, but in order that the meaning should be made known to the king, and that you may know the thoughts of your mind.

(31) "O king, as you looked on, there appeared a great statue. This statue, which was huge and its brightness surpassing, stood before you, and its appearance was awesome. (32) The head of that statue was of fine gold; its breast and arms were of silver; its belly and thighs, of bronze; (33) its legs were of iron, and its feet part iron and part clay. (34) As you looked on, a stone was hewn out, not by hands, and struck the statue on its feet of iron and clay and crushed them. (35) All at once, the iron, clay, bronze, silver, and gold were crushed, and

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ב

became like chaff of the threshing floors of summer; a wind carried them off until no trace of them was left. But the stone that struck the statue became a great mountain and filled the whole earth. (36) "Such was the dream, and we will now tell the king its meaning.

(37) You, O king—king of kings, to whom the God of Heaven has given kingdom, power, might, and glory; (38) into whose hands He has given men, wild beasts, and the fowl of heaven, wherever they may dwell; and to whom He has given dominion over them all—you are the head of gold. (39) But another kingdom will arise after you, inferior to yours; then yet a third kingdom, of bronze, which will rule over the whole earth. (40) But the fourth kingdom will be as strong as iron; just as iron crushes and shatters everything—and like iron that smashes—so will it crush and smash all these. (41) You saw the feet and the toes, part potter's clay and part iron; that means it will be a divided kingdom; it will have only some of the stability of iron, inasmuch as you saw iron mixed with common clay. (42) And the toes were part iron and part clay; that [means] the kingdom will be in part strong and in part brittle. (43) You saw iron mixed with common clay; that means: they shall intermingle with the offspring of men, but shall not hold together, just as iron does not mix with clay. (44) And in the time of those kings, the God of Heaven will establish a kingdom that shall never be destroyed, a kingdom that shall not be transferred to another people. It will crush and wipe out all these kingdoms, but shall itself last forever— (45) just as you saw how a stone was hewn from the mountain, not by hands, and crushed the iron, bronze, clay, silver, and gold. The great God has made known to the king what will happen in the future. The dream is sure and its interpretation reliable."

דניאל ב, כט-מה

(כט) (אנתה) [אַנְתָּ] מַלְכָּא רַעִיוֹנְהָּ עַל־מִשְׁכְּבָּךְ סְלָקוּ מֶה דִּי לֶהֵוָא אַחֲרֵי דְנָה וְגָלֵא רְזַיֵּא הוֹדְעַךְ מָה־דִי לֶהֵוָא: (ל) וַאֲנָה לֵא בָּחָכְמָה דְּי־אִיתַי בִּי מִן־כָּל־חַיַּיִּא רָזָא דְנָה גֵּלִי לֵי לָהֵׁן עַל־דּבְרַת דִּי פִשְׁרָא לְמַלְכָּא יְהוֹדְעוֹּן וְרַעִיוֹנֵי לְבָּבֶּךְ תִּנְדַּע: {o}

(לא) (אנתה) [אַנְתָּ] מַלְּכָּא חָזֵה הַוֹּיְתָּ וַאֲלֹּוּ צָלֵם חַדֹּ שׁגִּּיא צַלְמָּא דְּכֵּן רֶב וְזִיוֶהּ יַתָּיר קְאֵם לְקַבְּלֶךְ וְרֵוָהִּ דְּחִיל: (לב) הְוּא צַלְמָּא רָכֵן רָב וְזִיוֶהּ יַתִּיר קְאָם לְקבְלֶךְ וְרֵוָהִּ דְּחִיל: (לב) הְוּא צַלְמָא רֵבְּב טְׁב חַדָּוֹהִי וּדְרָעֻוֹהִי דִּי כְּסֵף מְעִוֹהִי וְיַרְכָתָהּ דִּי נְּחֶשׁ: (לג) שְׁקּוֹהִי דִּי פְרָזֶלְא וְחַסְפֵּא (וֹמנהוו) [וּמִנְּהֵיוֹ] דִּי חֲפַף: (לד) חָזָה הָוֹיְת עַׁד דִּי הִתְּגְּזֶרֶת אֶּבֶּן דִּי־לֵא בִידֹיִן וּמְחֶת לְצַלְמָא עַל־רַגְּלּוֹהִי דִּי פַרְזְלָא וְחַסְפֵּא וְהַבָּבְא וְהָווֹ כְּעוֹר מִן־אִדְּרֵי־לִיִּיט וּנְשֶא הִמּוֹן רוּחָא וְכָל־אֲתָר הְמְוֹן: (לה) בָּאַדָיִן דָּקוּ כַחֲדָּה פַּרְזְלָא חֲסְפָּא נְחַשְׁא כִּסְפָּא וְדַהְבָּא וְהָווֹ כְּעְוּר מִן־אִדְּרֵי־לִיִט וּנְשֻא הִמּוֹן רוּחָא וְכָל־אָתָר לָאר. מְן הִשְּׁתְן וְאַבְגָּא וֹ דִּי־מְחָת לְצַלְמָא הָוֶת לְטָוּר רָב וּמְלָּאת כָּל־אַרְעָא: (לו) דְּנָה חֶלְמָא וּפִשְׁרָהּ נֵּאמר קֵדְם־מִלְּבָּא:

(לז) (אנתה) [אֲנְתָּן מַלְּכָּא מֻלֶּהְ מַלְכֵיא ְדִּי אֱלָהּ שְׁמַיָּא מַלְכוּתָא חִסְנָּא וְיִקְבָּא וְיִקְבָּא וְיִקְבָּא וְיִקְבָּי (לח) וּבְּכָל־דָּי (דארין) [דְיָרֵין] בְּנִי־אֲנָשְׁא מֵיוֹת בָּרָא וְעוֹף־שְׁמַיָּא יְהָב בִּידְׁךְ וְהַשְּׁלְטֵךְ בְּכָלְהָוֹן (אנתה) [אַנְתְּ־]הוּא רֵאשָׁה דָּי דַהַבְּא: (לט) וּבְתָלָךְ תְּקּוּם מַלְכִּוּ אָחֶרָי (ארעא) [אָרֶע] מִנֶּךְ וּמַלְכֹּוּ (תליתיא) [תְּלִיתָאָה] אָחֶרִי דִּי נְחָשָׁל פְּלְּא וְּכְפַרְזְלֶא דָּי־מְרְעַע כְּל־אַרְעָא: (מ) וּמַלְכוּ (רביעיה) [רְבִיעִאָּה] הָחֶרִי הַבְּעָא דַי־פְּרְזְלֶא כְּל־קֵבֶל דָּי פְרְזְלָא מְהַדֶּק וְחָשֵׁל פֹּלְּא וְּכְפַרְזְלֶא דִּי־מְרְעַע כְּל־אַרְעֵּ וְתַּרְע: (מא) וְדִי־חָזֹיְתָה רַגְּלָיָא וְמְבּעְתָּא (מְנְהוֹן) [מִנְּהָן וְחָשִׁל פְּלִיקְלָא לְנִהוּוֹן) [מִנְּהַן הְּפַרְזְלָא לְּמָרְהַיִּן בְּהַפְּלְיֹץ מְתְרָב: בְּחַפַף טִינְא: (מב) וְאֶצְבְּעְתֹּר רָגְלָיָא (מְנְהוֹן) [מִנְּהַיּן] פַּרְזֶל מְתְעַרְבְיִן לְהָהִין] חָפֵף מִן־קְאָא מְלְכוּ בְּיִבְיְי לְנְלְנִיּתְ בִּיְרִיבְיוֹ לְהָבִין וְנְמִיּלְ בְּחַבְּף טִינְא: (מג) (די) [וְדִי] חֲזֹיְתָ פְּרְזְלָא מְעָרב בּחַפַף טִילְּא מִתְעַרְבְין לְהָלֵין בְּבָּבְין דְנָה עִם־דְּבָּי תְּקְלָּא מְלְּבִי בְּרְזְלָא מְעְרַב בְּחַפְּף טִינְא מִּלְיב, מְבִירְה: מִּרְדְּיְ הְשִּבְּיְ בְּבִּים מְחָבְיּלְ בְּבִילְיִין בְּבְּלְיוֹם בְּבְיִבְּה וְתְטִיף כְּלּבּיִ מְתְּבְיִי לְנִם אָחֲרָן לְבָּע בְּחִבְּין דְּנָב וְמְבְיִילְ בְּעִבְין דְּנָב לְאָב מְחָרָן לְּעָם אְחָבָּן לְבִין בְּבִילְ בִּיבְיִי בְּתְלְבִּלְ הְיִבְיִי בְּחָלְכִּי מְבִייִר בְּחָבְיּי בְּחִילְיִּא מְּחָבְיִי בְּיִבְיִי וְחְבְּבִּל דְּיִיחְזֹיִי בְּהָרִים לְּעִבּי אְחָבּין וְבָּב בְּחִלְּיִי לְנִב מְּבִילְ וְהָבְיּבְיּתְ וְחָלְיבִּי בְּיוֹיְה וְחָבּיי בְּיִי וְיִבְּירְ בְּיִי בְיוֹין וְחָבּיל בְּיבְייִי בְּיוֹין מְבְּבְי בְּיוֹי מְנְבּי לְנִי בְּיבִין וְם מְּבְיבְייִב בְּיוּבְיוּ בְּבִּי בְּיִבְיי בְּיוּיִבְּעִי בְיוּ בְּיִי מְיִבּי בְּיוּבְיְיִים בְּרְיִבְיִי בְּיִים בְּיִבְּיִי בְּיִיבְּיוּ מְבְיבִייִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיּים בְּיִיבְיִים בְּיִבְיּים בְּיבְבְיִים בְּיבְיבְייִבְיּים בְּיִבְייִבְיּיִים בְּיִיבְיִים בְּעִיבְיִ

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ב

The Shabbat song below quotes and paraphrases Sefer Daniel. Two examples are highlighted in green, and there are several more taken from other parts of the book.

י-ה רבון

מלים: רבי ישראל הלוי נאג'ארה. סימן: ישראל

ָיָ-הַּ רָבּוֹן עָלַם וְעָלְמַיָּא. <mark>אַנְתָּ הוּא מַלְכָּא מֱלֶךְ מַלְכַיָּא</mark>. עוֹבָדֵי גְּבוּרְתָּךְ וְתִמְהַיָּא. שְׁפַּר קֶדָמַי לְהַחֲוַיָא:

ָשְׁבָחִין אֲסַדֵּר צַפְּרָא וְרַמְשָׁא. לָךְ אֱלָהָא קַדִּישָׁא. דִי בָּרָא כָּל נַפְשָׁא. עִירִין קַדִּישִׁין וּבְנֵי אֶנֶשָׁא. <mark>חֵיוַת בְּרָא וְעוֹף שְׁמַיָּא:</mark>

ַרַבְרָבִין עוֹבָדֶךְ וְתַקִּיפִין. מַכִּיךְ רָמַיָּא זַקִּיף כְּפִיפִין. לוּ יְחִי גְבַר שְׁנִין אַלְפִין. לָא יֵעוּל גְּבוּרְתָּךְ בְּחַשְׁבְּנַיָּא:

אֱלָהָא דִּי לֵיהּ יָקֶר וּרְבוּתָא. <mark>פְּרוֹק יַת עָנֶךְ מִפּוּם אַרְיָוֶתָא. וְאַפִּיק יַת עַמָּךְ מִגּוֹ גָלוּתָא. עַמָּךְ דִּי בְחַרְתִּ מִכֶּל עַמְמַיָּא:</mark>

ָלְמִקְדָּשָׁךְ תּוּב וּלְקְדֶשׁ קוּדְשִׁין. אֲתַר דִּי בֵיהּ יֶחְדוּן רוּחִין וְנַפְשִׁין. וִיזַמְּרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחְשִׁין. בִּירוּשְׁלֵם קַרְתָּא דְשׁוּפְרַיָּא:

